

årløn, der lægges til grund for erstatningens beregning, være at fastsætte i medfør af reglerne i lovens § 44, stk. 3. Som følge af det i denne bestemmelse fastsatte lave årlønsniveau, ville anvendelsen af de i lovens § 44 indeholdte almindelige regler om årlønsansættelse normalt føre til fastsættelse af en højere årløn. Forholdet er således det, at den tilfældige omstændighed, at en person er forsikret i henhold til en af de nævnte bestemmelser, kan medføre, at der tillægges ham en lavere erstatning, end han ville være berettiget til, såfremt sådan forsikring ikke forelå.

Det foreslås derfor i nyt stk. 4 at give personer, der er forsikret i medfør af §§ 55, 58, 59 og 74, adgang til at opnå erstatning på lige fod med andre, når de under deres arbejde kommer til skade ved forsøg på redning af menneskeliv.

Til § 82.

Ved anordning nr. 161 af 29. marts 1939 med senere ændringer er ulykkesforsikringsloven med

visse afvigelser sat i kraft på Færøerne. Det må anses for ønskeligt, at der åbnes adgang til også at gennemføre en ulykkesforsikringsordning i Grønland.

ad forslaget § 2.

Bestemmelserne giver forsikringsselskaberne adgang til — uanset de allerede trufne forsikringsaftaler — at forhøje de fastsatte præmier og bidrag i overensstemmelse med principperne i lovens § 15, stk. 11.

ad forslaget § 3.

Forslaget går ud på at begrænse lovens virkning således, at bestemmelserne om det forhøjede årlønsmaksimum og — minimum, samt rentesystemet for erstatning til efterladte først kommer til anvendelse på ulykkestilfælde, som indtræder efter lovens ikrafttræden. Tilsvarende gælder den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 6, hvorefter fanger, internerede og varetægtsarrestanter ikke har ret til dagpenge.